

cació del nostre art, dintre la meua poca experiència, ja veia que no podia ésser aquella classe d'ambicions que es de mostraven els uns amb els altres i també reconeixia que fins que vingués una unió de tots plegats no acabariem aquelles discòrdies i enemistats en què vivíem. Però ja ha vingut. Recordant temps més enrera, trobarem una Federació d'Orquestrés que, encara que no ens unís directament, era una mena de bàlsem per a aplacar un xic les ires i les ambicions que dominaven; va ésser el començament d'una unió casi impossible. Amb el transcurs del temps s'ha anat fent més ferma aquesta unió i avui tenim una societat individual que, sots el nom de «Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca», ens uneix a tots plegats, relacionant-nos en forma que abans no hauria sigut possible.

El companyerisme és el símbol del progrés; l'organitzador de les societats, és el qui posa en contacte l'orgull i la modèstia, el qui dona ànim als que viuen cohibits per falta de relació; disminueix la pretensió i el tò que alguns es vo'len donar degut sens dubte, a son caràcter altiu i orgullós, perquè no hi ha cap dubte que aquests últims, després de lo infalibles que's pensen ésser davant dels que ells creuen inferiors i que els tracten casi bé amb despreci, ve dia que, degut al companyerisme, arriben a comprendre que no tota l'intel·ligència està a la part de l'orgull i de l'altivès, i que, posats que són dintre la societat, deuen explicar uns i altres el seu pensament i captar-se simpaties fent desaparèixer aquelles ridiculeses absurdes que perjudiquen l'unió i harmonia i donen tant que sentir i fer en la vida de l'humanitat.

JOAN COLL

Granollers, novembre de 1923.

Memorial de Secretaria

A la Junta del 9 d'abril, assistiren els representants d'orquestrés de la localitat Unió Artística i Catalana, que com els demés, havien sigut cridats. Explica el president, senyor Tapias, com La Unió Lliberal cedia el teatre per al festival Pro-Biblioteca, pagant-ne solament els gastos de consergeria i guarda-robes. Els senyors Coll i Vilaró exposen la conformitat del chor Amics de la Unió, el qual solicita ésser acompanyat amb música des de son estatge social fins a La Unió Lliberal. Queden acceptades dites ofertes, nomenant-se per a la Comissió Organitzadora als senyors Tapias, Coll, Pozo, Janer i Salvadó. Cada un dels comissionats es fa càrrec de son comès fins a la realització de l'acte.

S'acorda que, en cas de negativa d'alguna orquestra local, se solliciti el concurs gratuït salvats gastos, d'alguna de fóra de la localitat.

....

En la Junta del 27 del mateix mes, entre altres acords d'ordre administratiu, es pren el d'enviar un ofici al «Sindicat Musical de Catalunya» (Barcelona) denunciant la contracta efectuada pels senyors Pey, de dit Sindicat, i Carbó, per ordre del senyor Camil Raich, a un preu menor de la tarifa vigent en tal Sindicat i una altra denúncia dels cinc músics que fan una *tournee* d'opereta, sense seguir la plantilla establerta en llur Sindicat.

Explica la presidència que no prenent part al festival l'orquestra «La Moderna» en incorporació, se sollicità la cooperació de la orquestra «La Lira», de Sant Celoni, la qual s'ha ofert gratuïtament, fent-se constar en acta un vot de gràcies.

Es dona compte d'altres i baixes en el Registre de socis.

(Segueix a la plana 6.)